

תת"ע 3474/05/18 - פיראס סעד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3474-05-18 מדינת ישראל נ' סעד
תיק חיצוני: 11115423771

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	פיראס סעד
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 15.5.18 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של אי ציות לתמרור 422, בכך שבהיותו נוהג ברכב מסחרי שמשקלו הכולל עולה על 4 טון, עקף רכב מנועי אחר הנע על יותר משני גלגלים שנסע בכיוון נסיעתו, בניגוד לתקנה 22(א) ונגזר עליו קנס בסך 600 ₪.
3. המבקש טען כי הוא לא ידע אודות מועד הדין ולא קיבל כל זימון לדין, וכי מעיון באישור המסירה לא ברור מהי סיבת החזר הדואר. כפר בביצוע העבירה וטען כי יש לו טענות הגנה טובות אשר יש בהן כדי לזכותו. טען כי עקב הרשעתו יירשמו לחובתו נקודות במשרד הרישוי, מה שעלול לפגוע ברישיון הנהיגה שלו אשר משמש אותו לצורכי פרנסתו, ולכן הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין. לאור כל האמור ביקש להורות על ביטול פסק הדין.
4. המשיבה התנגדה לבקשה. טענה כי דבר הדואר לא נדרש על ידי המבקש, צירפה טופס "מעקב משלוחים" וטענה כי מדובר בהמצאה כדין, ובנסיבות אלה אין לו להלין אלא על עצמו. כמו כן, טענה כי המבקש לא טען מאום לגבי הראיות.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדין נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש" תוך פירוט הפעולות שנעשו להמצאתו למבקש בטופס "מעקב משלוחים". על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו, ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כללית בביצוע העבירה המיוחסת לו ובתיאור נסיבותיו האישיות.

כפי שנפסק לאחרונה בעפ"ת 71874-01-18 **כאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחת.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 8.8.18.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשע"ח, 04 יולי 2018, בהעדר הצדדים.